

OAMDG 15. 3. 2018

3. Neděle velikonoční

Smazat dluh

„*Obraťte se tedy a dejte se na pokání, aby vaše hříchy byly zahlazeny*“ (Sk 3,19).

Starší lidé si často stěžují, že jejich mladí žijí zvn. na dluh. Kroutí nad tím hlavou a říkají,

jak je to nerozumné a riskantní. Apoštol Petr, jehož druhé kázání po Ježíšově vzkříšení dnes zaznělo ze *Skutků*, připomíná, že židé v Jeruzalémě, ale potažmo všichni lidé žijí na dluh, když nechali odsoudit Spravedlivého Krista a vyprosili si od Piláta milost pro vraha.

Natočení naturálně ztvárněného *Umučení Krista* Mela Gibsona, kde autor nechal ztvárnit podle evangelia sv. Matouše volání židovského davu, vyvolalo velkou nevoli u judaistů a kousek filmu musel být sestříhán z obav před vlnou antisemitské nenávisti. Nicméně Boží slovo opravdu připomíná nejen židům, ale všem, že žijeme na dluh vůči Kristu, oni i my: „*Když pak Pilát viděl, že nic nepořídí, ale že pozdvižení je čím dál větší, omyl si ruce před očima zástupu a pravil: ‚Já nejsem vinen krví tohoto člověka; je to vaše věc.‘ A všechen lid mu odpověděl: ‚Krev jeho na nás a naše děti!‘*“ (Mt 27:25).

Apoštol Petr tento dluh připomíná, má však omluvu: „*Udělalí jste to z nevědomosti*“, sám si vyzkoušel, co je to Krista, byť ze strachu, zapřít. Přesto vybízí lidi, aby jejich hříchy, které Krista na kříž dovedly, doslova byly smazány jako dlužní úpis.

Svůj dlužní úpis bychom však měli mít stále před očima, aby nás to vedlo k pokoře před Bohem. Máme každý dluh lásky vůči té Boží. Obraz Kříže, vydaného Božího Syna za nás, nám to připomíná. Ale nejen obraz kříže. Skutečnost Eucharistie v níž se Pán stále vydává za nás v Těle a Krvi, skutečnost svátosti smíření, v níž jsou nám znovu smývány hříchy krví kříže, konečně i křest, kde k tomuto smytí poprvé došlo.

Být dlužníkem není věc pozitivní ani radostná. Co do peněz jistě. Ale co do dluhu lásky to pozitivní být může. Uvědomujeme si, že láska Boží je větší, jak náš hřích. Láska Boha k nám jde před námi a stále nás provází. Připomíná to písničku, kterou nás učil otec Jančík: „*Mnehem víc, než já tebe Pane, mnohem dřív, než já tebe Pane, mnohem dřív a mnohem víc hledals mě.*“ Ať je náš život v Kristu, odpovídá na tuto lásku, ať nás náš dluh pohání k lepšímu životu v lásce.